

מקור המאמר בזוהר פרשיות יתרו דף ח' ע"ב

בַּיּוֹם הַשְׁבָתָא, בְּסֻעֻדָתָא תְּנִינָא, בְּתִיב (ישעיה כה) אֶז תַּעֲגֵג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְהָהִיא שְׁעַתָּא אַתְגָּלְיָא עַתִּיקָא קְדִישָׁא, וּבְלָהו עַלְמִין, בְּחַדּוֹתָא, וּשְׁלִימָיו וּחַדּוֹתָא דְעַתִּיקָא עַבְדִּין, וְסֻעֻדָתָא דִילִיה הוּא וְדָאי.

בְּסֻעֻדָתָא תְּלִיתָה הַשְׁבָתָא, בְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ. דָא הִיא סֻעֻדָתָא דְזַעַיר אָפִין, דְהָיו בְּשַׁלִימָוֹתָא. וּבְלָהו שִׁירָא יוֹמִין, מְהַהְיוֹא שְׁלִימָיו מִתְבָּרְכָן. וּבְעֵי בָּר נְשׁ לְמַחְדֵי בְּסֻעֻדָתָה, וְלֹא שְׁלָמָא אֶלְין סֻעֻדָתִי, דְאַינְזָן סֻעֻדָתִי מִהִימָנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזַרְעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דַי מִהִימָנוֹתָא עַלְאָה, דְהָא דִילְהָוָן הִיא, וְלֹא דַעַמְין עַוְבָּדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזָלוֹת. וּבְגִינִי כֵּה אָמָר, (שםות לא) בִּנֵי וּבִינֵי יִשְׂרָאֵל.

תָא חֵי, בְּסֻעֻדָתִי אֶלְין, אֲשֶׁר תָמוֹדְעָוָן יִשְׂרָאֵל, דְאַינְזָן בָּנֵי מֶלֶךְ. דְאַינְזָן מִהִיכְלָא דְמֶלֶךְ, דְאַינְזָן בָּנֵי מִהִימָנוֹתָא, וּמְאן דְפָגִים חֵד סֻעֻדָתָא מִנְיָהוּ, אֲחֵי פְגִימָוֹתָא לְעַילָא, נְזָדִיעָם יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בָּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם מִהִיכְלָל הַמֶּלֶךְ, וּמִי שְׁפֹוגָם סֻעֻדָה אֶחָת מֵהֶם, מִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מִבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעַלְיוֹן, שְׁאַינוֹ מִבְנֵי

בַּיּוֹם הַשְׁבָתָ, בְּסֻעֻדָה הַשְׁנִיה כְתֻוב אֶז תַּעֲגֵג עַל הָ. עַל הָ וְדָאי. שְׁאוֹתָה שְׁעה נְגַלָּה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשָׁ, וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׁלִimoת וְהַחְדּוֹה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עֹשִׁים, וּזְהָיָ סְעֻדָתוֹ וְדָאי.

בְּסֻעֻדָה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל שְׁבָת כְתֻוב וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ. זֹהֵי הַסֻּעֻדָה שֶׁל זַעַיר אָנְפִין שְׁהָוָא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שְׁשָׁת הַיָּמִים מִאַתָּה שִׁלְמוֹת מִתְבָּרְכִים. וְצִרְיךָ אָדָם לְשָׁמַח בְּסֻעֻדָתוֹ, וְלַהֲשִׁlimים הַסֻּעֻדּוֹת הַלְלוֹ, שְׁהָן סֻעֻdot הַאֲמִנה הַשְׁלָמָה שֶׁל זַרְעַ קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁהָאֲמִנה הַעַלְיוֹנָה הִיא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עַוְבָּדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזָלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּה אָמָר, (שםות לא) בִּנֵי וּבִינֵי בָנֵי יִשְׂרָאֵל.

בָא וּרְאָה, בְּסֻעֻdot הַלְלוֹ נְזָדִיעָם יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בָּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם מִהִיכְלָל הַמֶּלֶךְ, וּמִי שְׁפֹוגָם סֻעֻדָה אֶחָת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מִבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעַלְיוֹן, שְׁאַינוֹ מִבְנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, וננותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והחגים ציריך אדם לשמה ולשמה את הענינים, ואם הוא שמה לבדו ולא נותן לענינים - עונשו רב, שהרי לבדו שמה, ולא נותן שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) וזריתני פֶרְשׁ על פניכם פֶרְשׁ חגייכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו עונש כבשאר הימים והחגים, שכתוב פֶרְשׁ חגייכם. אמר פֶרְשׁ חגייכם, ולא פֶרְשׁ שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה שבת לא אמר.

ומশום כך כתוב בגין ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עלינה, נשמה שכל השלמות בה, בוגמת העולם הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

ואחוי גָּרְמִיה דָּלוֹ מַבְנֵי מַלְכָא עַלְאָה הוּא, דָּלוֹ מַבְנֵי הַיְּכָלָא דְמַלְכָא הוּא דָּלוֹ מַזְרָעָא קָדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. ויהבין עלייה חומרא רתלה מלין, דינא רגיהם וגוי.

וთא חוי, בבלחו שאר זמנים וחגין, בשי בר נש לחדין, ולמחדי למסבני. ואילו הוא חדי בלחוודי, ולא יהיב למסבni, עונשיה סגי, דהא (מלacci ב) זוריתי פֶרְשׁ על פניכם פֶרְשׁ חגייכם. ואילו איהו בשפתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, כשאר זמנים וחגין, דכתיב פֶרְשׁ חגייכם. פֶרְשׁ חגייכם קאמער, ולא פֶרְשׁ שבתכם. וכתיב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמער.

ובגינוי כך כתיב, בגין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתקה בשפתא, יהבין ליה לרבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, בדיגמא דעלמא דאתני. ובגינוי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקידשא בריך הוא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. והבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסף, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
دلא אשלים חדותא דמלכא קדיישא. ומאן
חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלין בהו. וכלהו
חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל טרו.

תאנא, בהדין יומא מתעטרו אבahn, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
וימני. בהדין יומא, חייביא דגיהם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטראי שלימים.
בזה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעולם. ביום זהה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודע כי הוא.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המליך הקדוש. ומהי
שמחתו? אילו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
האבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
הזמנים והזמנים. ביום זהה
רשעי הגהנים נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 359)

**ו אין למד ספרים של דrostים ומוסר כי אם אותם הולכים על פי דברי רבותינו זכרונם
לברכה**

אמר שאון למד ספרים של דrostים ומוסר כי אם אותם הולכים על פי דברי רבותינו זכרונם
לברכה, בגמרא ומדרשים בספר הקדוש וספר האר"י זכרונו לברכה, וכן כל הספרים שתבחרו
הצדיקים הספרדים להזרותינו שהם בינויים על יסודות הררי קדש על פי דברי הבעל שם טוב זכרונו
לברכה. שהם ספרי הרבה הקדוש מפולנאה, בספר לכותי אמרים. ותשב עוד כמה ספרים באלה שטוב
ללמודם. והמשכיל יבון מאלו על פי דברים האלה מאייה ספרים לרחק, ובאייה ספרים יתחיך ויאחו
בhem. הינו אותם שהם בינויים רק על פי הגמרא ומדרשים בספר הקדוש והאר"י זכרונו לברכה
(ספר תי מורה"ז מבטל אות תי) והבעל שם טוב זכרונו לברכה, אשרי שיחו בהם.